

GR 7 - E 4

SPANJE - ANDALUSIE
deel 4

DEELNEMERS

Guido Melis (Merchtem)

Jan Wauters (Affligem)

Guido Claesen (Tervuren)

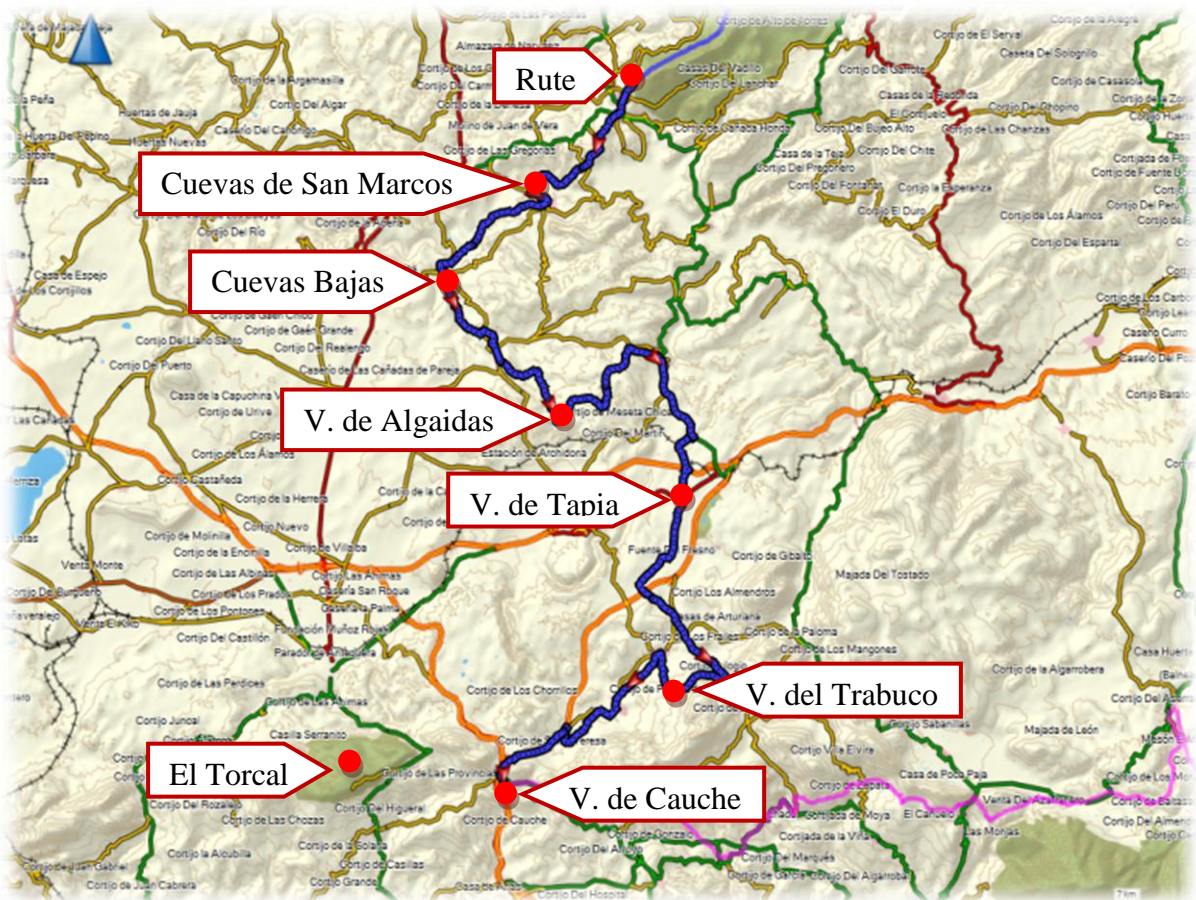
Ludwig D'Haese (Merchtem)

BESCHRIJVING TOCHT

GR7 is de langste wandelroute van Europa, van oudsher een handelsverbinding. De GR7 loopt van Cyprus naar Tarifa (Provincie Cádiz, Andalusië, Spanje) en heeft een lengte van 10.450 kilometers. Het gedeelte in Spanje alleen al bedraagt 2.750 km. De wandelroute GR7 / E4 loopt vanaf Gibraltar door Spanje, Frankrijk, Zwitserland, Duitsland, Oostenrijk, Hongarije, Roemenië, Bulgarije en

Griekenland. In Andalusië verbindt de GR7 de belangrijke plaatsten zoals Malaga, Ronda, Granada, Almería, Cordoba en Jaén. GR staat voor Gran Recorrido, in het Frans: Grande Randonnée, de Duitsers zeggen Fernwanderwege, in Nederland zeggen ze Lange Afstand Wandelpaden (LAW) en de Portugezen zeggen Grande Rota. Vanuit Alhama de Granada komt de GR7 de Provincie Granada binnen, via El Valle de Lecrín komt de GR7 de Alpujarra van Granada binnen en loopt dan nog een klein stuk door de Alpujarra van Almería (Puerto de la Ragua - Bayárcal). . Een gedeelte in Roemenië en Hongarije is nog in ontwikkeling.

De purpere weg onderaan is het pad van de GR 7 dat langs de zuidzijde van de Sierra Nevada loopt.

Zondag 13 januari 2013

Deze namiddag zijn we geland op de luchthaven van Malaga. We huren er een wagen en we verplaatsen ons naar de vakantiewoning die we gehuurd hebben in Iznajar.

We bellen Angela, de contactpersoon die ons de sleutel van het huis komt brengen. Ze heeft echter slecht nieuws. De elektriciteit van de huurwoning is afgesneden. Angela heeft wel enkele kaarsen meegebracht zodat we ons in de woning dienen te installeren bij kaarslicht.

Angela baat twee huizen verder een winkeltje uit. Evenwel is het zondag en is de winkel gesloten maar voor ons doet ze de winkel open zodat we toch wat inkopen kunnen doen. Bij kaarslicht ons potje koken lukt ons niet. We besluiten dan maar om in de buurt in een plaatselijk restaurantje te gaan eten. We hebben ook contact opgenomen met de eigenaar van de huurwoning (een Nederlander). Terwijl we in het restaurant zitten, wordt de elektriciteit terug aangekoppeld. In Spanje gaat dat blijkbaar vrij simpel. Een klusjesman komt ter plaatse, opent de elektriciteitsmeter en koppelt de stroom terug aan!

Maandag 14 januari 2013

- Van : Villanueva de Cauche 700 m
- Naar : Villanueva del Trabuco 700 m
- Afstand : 18 km
- Duur : 7 uur

We verdelen ons in twee groepen. Guido M en ikzelf vertrekken van in Villanueva de Cauche en de groep Jan en Guido C vertrekken vanuit Villanueva del Trabuco. Ongeveer halverwege de tocht kruisen we elkaar en overhandigt de ene groep de sleutel van de auto aan de andere groep.

Van aan onze vakantiewoning hebben we zicht op de okerkleurige kerk en de restanten van het Moorse kasteel (8ste eeuw) van Iznajar. Beide gebouwen bevinden zich in de bovenstad en zijn gebouwd op een rotswand.

Het is naar de frisse kant, 's morgens +/- 3° C en in de namiddag +/- 10° C. Dat is +/- 10° meer dan bij ons in België waar er net een winterprik is voor de rest van de week.

Villanueva de Cauche is een gehucht van Antequera. Rond de kleine kerk overheersen de witte huizen langs smalle steegjes en straatjes. In mei worden er hier feesten gehouden ter ere

van de Markies van Cauche, die het dorpje heeft gesticht in de 17de eeuw en er een paleis heeft gebouwd. Hij bouwde tevens enkele woningen en verhuurde deze aan arbeiders uit de omgeving die huur betaalden onder de vorm van een percentage van het fruit dat ze teelden, eieren, kippen of vee.

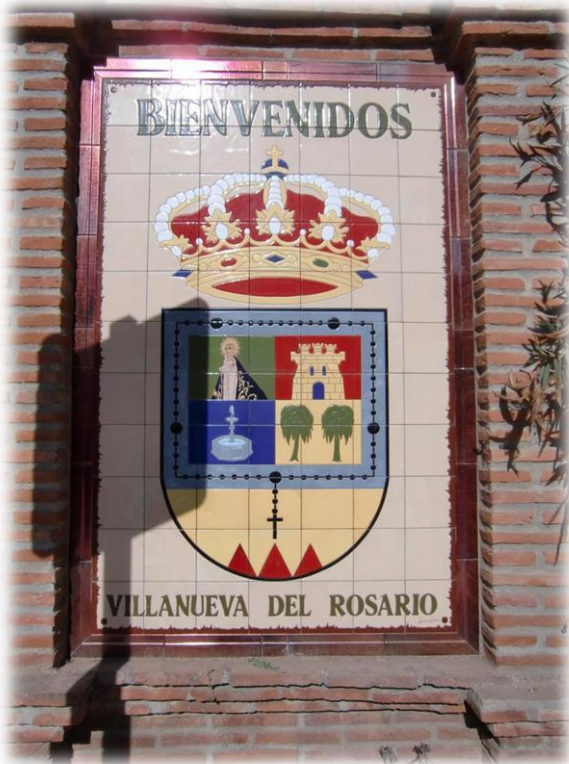

Villanueva de Cauche heeft tevens een onuitputtelijke bron met fris bronwater. Deze bron is in de gehele omgeving gekend en is zeer gegeerd door de bewoners.

Tijdens de middag kiezen we een mooi plekje uit om onze boterhammetjes op te eten. Eens na de middag kan ik stappen in T-shirt maar tijdens de rust kan ik wel een jas gebruiken.

Onderweg passeren we ook nog het dorpje Villanueva del Rosario. Hier vieren ze in oktober het feest van Onze-Lieve-Vrouw van de Rozenkrans. Dan wordt het beeld van de kerk naar de bron van de rivier gebracht en is er een gans weekend feest met verkleedpartijen. Het feest wordt afgesloten met een stratenloop van vaarzen.

Op het einde van de tocht pikken we nog een terrasje mee in de zon. In België is het momenteel -6 ° C.

Dinsdag 15 januari 2013

- Van : Villanueva del Trabuco 700 m
- Naar : Villanueva de Tapia 660 m
- Afstand : 24 km
- Duur : 8 uur

Het heeft licht gevoren deze nacht maar het is open weer en we verwachten vandaag veel zon. Vandaag stap ik met Guido C en Jan stapt samen met Guido M

De GR 7 is 10 jaar geleden uitgezet maar door geldgebrek is de bewegwijzering niet onderhouden. De meeste wegwijzers staan er nog wel maar door de tand des tijds is de verf volledig verdwenen. In deze buurt echter heeft de plaatselijke toeristische dienst de plaatjes herschilderd.

De schaapherder hoedt zijn schapen. Het is een geblaas van jewelste. Doordat het winter is hebben ze allen nog een dikke vacht.

De (gewone) brem is een struik en kan een hoogte van 2 m bereiken. Brem bloeit bij ons in mei en juni. Hier begint de bloei al van in januari. Van de twijgen van brem kunnen bezems gemaakt worden. In het verleden werd de vezel van de plant in tijden van schaarste gebruikt als vervanger van jute.

We hebben vandaag een afwisselend landschap. Soms lopen we in de velden, soms in rotsachtige heuvels en soms tussen de olijfbomen.

De zon is van de partij en er kan gewandeld worden in korte broek maar door de kille wind kan ik wel een jas verdragen.

We koken zelf ons potje. Jan is een zeer goede kok en neemt dan ook dagelijks het kokkerellen op zich. De rest helpt met aardappelen te schillen, groenten te kuisen en de afwas te doen.

We hebben allen een afzonderlijke slaapkamer. Er zijn tevens twee badkamers in het huis. Mijn bed staat boven en ik neem de gehele verdieping in beslag. Voor het eerst heb ik een slaapkamer van ongeveer 50 vierkante meter.

Guido M heeft wat last van zijn schouder. Maar een massage met mijn grote handen en wat Algipan doet wonderen.

Woensdag 16 januari 2013

- Rondwandeling “El Torcal”
- Afstand : 12 km
- Duur : 3 uur

Guido M heeft nog steeds wat last van zijn schouder en ook zijn knieën doen pijn. We besluiten dan maar om het vandaag iets kalmer aan te doen en we verplaatsen ons naar Antequera waar we een wandeling zullen doen in het Nationaal Parc “El Torcal”.

Onderweg houden we even halt op een parking om enkele foto's te maken van de mooie omgeving.

Op de achtergrond ligt het stadje Iznajar, schitterend gelegen op de top van een heuvel die als een schiereiland in het stuwmeer van Iznajar uitsteekt.

Jan is al twee maal in El Torcal geweest, ikzelf ben er voor de derde keer. Het is echter de eerste keer dat het weer wat tegen valt. Af en toe is er lichte regen maar er is een hevige wind in het park. Soms dienen we stil te blijven staan en steun te zoeken met onze wandelstokken om niet omver geblazen te worden.

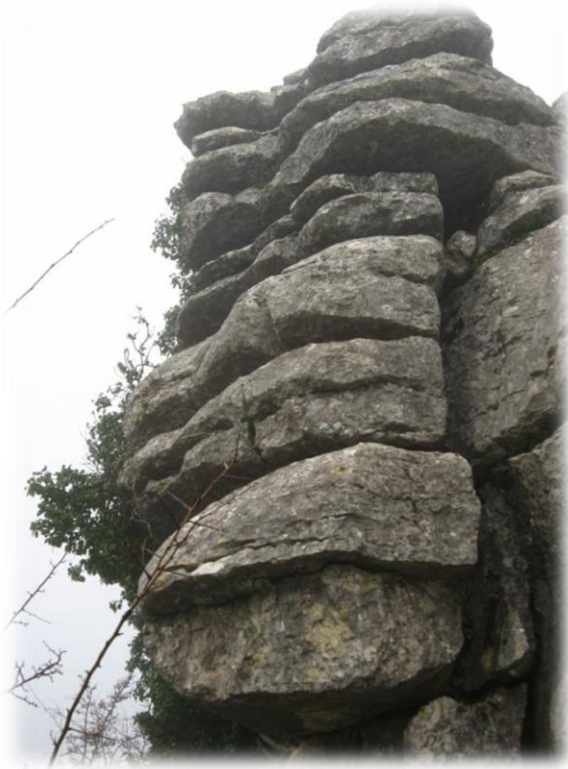
De wilde iris merken we nagenoeg dagelijks op tijdens onze wandeltochten. De irissen hier behoren tot de Xiphiumgroep. Deze soort komt enkel in het wild voor in Spanje, Portugal en Noord-Afrika.

Voor we in El Torcal kwamen was er wel wind maar niet zo erg als hier. We denken dan ook dat dit gebied zodanig gelegen is dat het veelal door de wind wordt geteisterd. Vandaar wellicht ook de erosie van het gebergte.

El Torcal is een bijzondere plek die je doet verrassen met zijn rare en gevarieerde vormen waarin de kalkstenen rotsen door wind en water gedurende duizenden jaren geërodeerd zijn.

El Torcal de Antequera werd in 1989 uitgeroepen tot nationaal park waardoor het bijzondere bescherming geniet. De merkwaardige rotsformaties van het gebergte waren ooit zeebodem en zijn ontstaan door de opwaartse druk van vulkanische activiteit in combinatie met winderosie. Het vormt een van de meest indrukwekkende kalklandschappen in heel Europa.